

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pia Desideria

Hugo, Hermann

Mediolani, 1634

XII. Quando veniam & apparebo ante faciem Dei? Psal. 14.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43734

Quando veniam et apparebo ante
faciem Dei. Psal. 41

C. Blancus f.

42.

XII.

Quando veniam & apparebo ante faciem Dei.

Psal. 14.

Ah quoties, mea lux, mihi seria verba dedi-
 Nulla secuta tamen, seria verba fides! (sti,
 Euge breui venies, toties dixisse recordor;
 Adde fidem verbis, dic semel, Euge veni.
 Heu mihi, quam longa sunt expectantibus hora!
 Plus cuius spatio creditur una dies.
 iam, mea lux, lapsi menses, tot aguntur et anni,
 Spemque facis toties, spem tamen usque negas.
 Quid miseram spuij tam lentis ferreus uris?
 Et toties, paruo hic tempore dicis, eris.
 iam lacerant falsis me publica compita sannis.
 Et tuus ille Deus dic, ubi? quisque rogat.
 Quando igitur veniam? quando tibi libera sistar?
 Quando adstabo, oculis obuia facta tuis?
 Aspicias ut misero consumar squallida luctu?
 Qua careo facies haec mihi damna facit.
 O facies animi crudele mei tormentum!
 Vnica quae praesens esse medela potes.
 O quando, facies toto spectabilis orbe,
 Q Quando

Quando tuo dabitur lumine posse frui?
 Scilicet ut grauis est terris, absentia Phœbi,
 Squallet et obscurus, sole latente, dies:
 Nec color est hortis, nec amœnis gratia syluis,
 Iamque silent homines, iamque siletis aues:
 Mox ubi purpureo roseum caput extulit ore,
 Lata micat radij, luce nitente dies;
 Et suus est hortis color, & sua gratia syluis,
 Iamq; strepunt homines iamq; loquuntur aues:
 Sic ego, te viso, moriens, mea vita, resurgo;
 Vnaque non viso protinus emorior,
 Sapè iubes, alio me pascere lumina vultu,
 Multaque conspectu corpora pulcra refers.
 Aspice prata, inquis, formosos aspice flores;
 Picta mei multum prata coloris habent.
 Aspice ceruleo palantes aethere stellas;
 Ha quoque de nostro lumine, lumen habent.
 Aspice et humanis præstantia corpora formis;
 Est meus humano multus in ore decor.
 Siccine, Lux, nostris sperasti illudere votis?
 Falsaque supposito vendere frustra vitro?
 Non ego pellicior mortalis imagine forma,
 Ah, mea fax facies est, mea vita tua?
 Illa ò digna Deo facies: grauis ille suavi.
 Mixtus in ore timor, parque timoris amor,
 Illa

Illa supercilij maiestas dia, cadentum
 Cœlitum prono quàm colit ore tremor.
 Nam quota pars tanti sedet vlla in frõre decoris,
 Lux mea, quanta tua fronte, genisque sedet?
 Ah, neque si faciem coeat decor omnis in vnam,
 Tanta sit vllius gratia, quanta tua!
 Lux mea splendor quanto supereminet astris
 Lucifer, & quanto Cynthia Lucifero,
 Ipsaque quanto iterum superatur Cynthia Phæbo,
 Tanto formosis omnibus ore prais.
 De tribus id melius narrabit testibus vnus,
 Qui tibi tum comites vertice Thabor erant;
 Cum testata Deum facies tibi flammea luxit,
 Cinxit & auratas fax radiata comas:
 Nempe aliquis tanta captus dulcedine lucis,
 Et nimio forma saucius igne tua;
 Immemor & patriæ, oblitusque suiq; suorumque
 Optabat stabiles figere monte lares.
 Nec tamen augustum, qualis, quantusque videri
 Cœlitibus solitus, viderat ille Deum.
 Viderat aërios absistere vultibus ignes,
 Vt solet accenso candida mica foco.
 Viderat ardentem rutilantem vertice flammam,
 Quale laceffitum Sole refulget ebur.
 Viderat, vt placidis Lucina videris in undis,

Cum tuus in nitidis fluctuat ardor aquis;
 Aut qualis pelago Cœli vibratur imago,
 Vnda repercussi cum tremat igne poli.
 Quid dicturus erat, tota si luce coruscas
 Vidisset circum tempora bina faces?
 Quid si oculos? quid si faciem sine nube micantem?
 Quodque polo facies lumen utroque iacit?
 Quando erit ille dies, mea lux, rex ille dierum,
 Numinis Ambrosio cum sinar ore frui?
 Sæpè quidem vestros specto sub imagine vultus,
 Cum vultus obeunt spica merumque tuos.
 Magna, equidẽ fateor, tamẽ imperfecta voluptas,
 Pro facie, faciem nube regente frui:
 At mihi mens alio stimolata cupidine flagrat,
 Ardet, et innubes læta videre genas.
 Quando erit ergo dies, cum te sine nube, vid. bo?
 Impedient faciem vela nec vlla tuam?
 Solaque, qua fueras animo libata voluptas,
 Tandem oculis etiam percipiere meis?
 Illa dies, fausto si quando affulserit astro.
 Iuro, erit his oculis carior illa dies.

AUGUSTINVS

In Psalm. 43.

S inuenis melius, quam videre faciem Dei,
illuc te Præpara. Væ tali amoru tuo si
vel suspicaris aliquid pulcrius, quam est ille,
quo est omne pulchrum, quod te teneat, ne
illum cogitare merearis.

Q 3 Quis